

José Jordán

Josep Nadal

Aquí tens les últimes cartes de Josep Nadal i José Jordán. Dos sacerdots ("els curetas de Monzón"). Dos joves pletòrics de vida i fascinats per un gran ideal: el d'un sacerdoti viscut en plenitud amb un amor apassionat per Crist i la seva Església i portat fins a l'heroisme.

Cartes de comiat

Carta de Josep Nadal als seus pares i germans

Monsó, 10 d'agost de 1936

Inoblidables papes, oncles i germanets en Crist Jesús,

Dues paraules de comiat aquí a la terra. Em sembla haver arribat a l'hora destinada per la divina Providència de donar la nostra vida per Crist, després d'haver esperat aquest moment vint dies o més. Poc sóc i he fet, però si Déu es complau en la meva nimiesa, tot li ofereixo.

Estigueu tranquils perquè em canvien aquest desterrament per una vida millor. El cel. Oh, el cel! Qui no el sospira, qui no l'anhela! Si per ell estem en aquesta terra patint i plorant a cada moment de tots els que Déu ens dona!

Al llarg de la meva vida de seminari, havia demanat a Déu que em deixés arribar al sacerdoci. I quan hi vaig arribar no li vaig demanar altra cosa que set d'ànimes i fins i tot el martiri si fos necessari. He treballat poc per

elles però em sembla que sempre m'ha animat la rectitud d'intenció primerament i després la gran set de multiplicar tot allò infinitament. També, amb tot, em veia molt imperfecte i negligent en el servei de Déu. Però confio en Ell. Per tant, repetiré allò de l'Apòstol: "He consumat l'obra, he guardat la fe". No tinc res més a dir-vos que demanar-vos perdó a vosaltres, pares del meu cor, germans, parents, amics i tots els coneguts per les faltes de comissió i omissió, de caritat i altres amb què hagi pogut ofendre-us. Salutacions a tots; penso en tots i hi pensaré. Us demano que no em ploreu, però sí, només, que m'encomaneu a Déu tots els dies de la vostra vida. I jo, quan estigui en el mar infinit de l'embadaliment i èxtasi de la beatitud celestial, miraré, pregaré i també us vessaré beneficis, bocins del meu cor, perquè Jesús us faci la perseverança final i puguem reunir-nos un dia tots on no hi haurà ni llàgrimes ni penes ni pèrdues de cap mena. Així sigui. Perdono a tothom.

Josep Nadal, prevere.

Carta de Josep Nadal al seu germà jesuïta

Monsó, 10 d'agost de 1936

Jaume,

Inoblidable en Crist Jesús, germà meu. Aquestes són segurament les meves últimes paraules que t'escric en aquesta terra. Et porto al meu cor, germà meu, et porto al meu cor!

El primer que va arribar al sacerdoti s'ha transformat en "hòstia del sacerdot Jesús" en lloc de ser "el sacerdot de Jesús – Hòstia". Els meus t'assabentaran de moltes coses quan puguis ser amb ells perquè jo no puc explicar-tes. Et demano que no les oblidis. Sostén-los amb les teves cartes, anima'ls i ajuda'ls en tot allò que puguis. Ells sabran complir sempre, em sembla, la seva missió de l'educació dels fills en el sant temor de Déu. Tu, per la teva part, no li faltis mai com fins ara vas fent. Mira que Espanya estarà d'aquí a poc per civilitzar. De la resta, interessos, etc, mira el que puguis fer.

Germà del meu cor! Déu m'ha demanat durant aquests dies molts sacrificis, però es veu que em vol a dalt a la creu. M'ofereixo totalment a Ell com sempre m'hi he

ofert i, amb mi, totes les meves coses. Tu rep la benedicció última de les meves mans consagrades com era el teu somni, poder-me-les besar i que, juntament amb tu, l'envio també als meus. En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

Fins al cel. Allí, allí t'hi espero. Adéu.

El teu germà,

Josep Nadal, prevere.

Carta de José Jordán al seu pare

Monsó, 10 d'agost de 1936

Estimadíssim pare,

Abans de res, li dedico aquesta carta per fer-li l'última abraçada d'aquesta terra miserable. Sento molt haver-li de donar aquesta notícia però ja pot veure que no és culpa meva, tot i que en primer lloc, ens hem de conformar amb la voluntat de Déu. Estic molt content de patir aquest martiri per la causa de Crist, ja que si fos per causes polítiques, sentiria molt no poder morir per Ell.

Li dono les gràcies per tots els grans beneficis que m'ha fet, especialment per haver-me assistit per tal d'acabar els estudis del sacerdocí, perquè no estic gens penedit de ser-ho i de morir essent-ho.

Li demano perdó per tots els disgustos que li hagi pogut ocasionar. Li demano un favor i és que no deixi de complir amb tots els deures que té amb Déu aquests últims anys de vida que Déu li concedeix perquè els dediqui a la salvació de la seva ànima. Al Domingo, la Justa, la Josefa i la Basilisa i nebots, una forta abraçada i fins a l'eternitat. El seu fill i germà en Crist, José Jordán, prevere. Preguin molt per mi, que jo pregaré per tots al cel. Adéu.

José Jordán, prevere.

Carta de José Jordán als seus germans.

Monsó, 10 d'agost de 1936

Estimats germans meus,

Molt sé de la pena que tindreu en rebre aquesta última carta meva. No ploreu per mi, sinó que pregueu.

Estic molt content de sofrir i morir per Crist, del contrari, faltaria a la veritat. Els últims consells que vull donar-vos en la meva última carta són que compliu amb tots els deures com a bons cristians i que seguiu estimant-vos els uns als altres.

Al Julián, vull donar-li un encàrrec i és que la llibreta on em guardes els diners i que tu pots treure'n, que manis celebrar misses per a la meva intenció i si no, dóna'ls als pobres.

El vostre germà,

José Jordán, prevere.

Mireu d'encarregar 35 misses que em falten per celebrar. Adéu. Per a tots els nebots, una forta abraçada, que preguin molt per mi.